

РЕШЕНИЕ

№ 718

Гр. Перник, 06.11.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и седми октомври през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

Съдия: Ивайло Иванов

при съдебния – секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело № 427/2014 година по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е жалба на М.С.Т. ***, ***** против решението по протокол № 1 от 11.02.2013 година, в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 1423 на Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет, с което отказано финансиране за предоставяне на възстановителна помощ по реда на чл. 29, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /ПОДМКВПМС/ в редакцията към 24.04.2012 година, във връзка с последиците от природното бедствие станало на 22.05.2012 година. Жалбоподателят оспорва административния акт, като твърди, че е незаконосъобразен, поради наличието на основанията по чл. 146 от АПК. Моли съда да отмени отказа и отпусне възстановителна помощ в размер на определената експертна оценка.

Жалбоподателят чрез процесуалния си представител адвокат Н.Х. *** моли съда да отмени решението на МКВП при МС, като незаконосъобразно. Подробни съображения развива в представените писмени бележки. Претендира присъждане на направените съдебни разноски.

Ответникът по жалбата Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Надя Янакиева моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна, тъй като определената възстановителна помощ е за текущ ремонт по смисъла на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с активна процесуална легитимация в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

С молба от 29.05.2012 година жалбоподателя М.С.Т. *** да сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището, като към молбата са приложени изискуемите по реда на чл. 28, ал. 1, т. 1 – т. 3 от ПОДМКВПМС документи.

В изпълнение на правомощията си по чл. 44, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ и чл. 65, ал. 2, т. 3 от Закона за защита при бедствия /ЗЗБ/, кмета на община Перник е издал заповед № 821 от 22.05.2012 година, с която е обявил бедствено положение на територията на Община Перник, както и е въвел в изпълнение общински план за защита при бедствия.

Със Заповед № 836 от 27.05.2012 година кмета на община Перник на основание чл. 65, ал., 2, т. 9 от ЗЗБ и чл. 27, ал. 2, и ал. 3 от ПОДМКВПМС е назначил комисия, която да извършат оглед и да изготви протокол за оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица.

Видно от приложените протокол от 23.07.2012 година, експертна оценка и конструктивно становище, изготвени от лицензирани оценители се установява, че нанесените вреди са в размер на 1 294.00 лева, като са причинени /“Х“ образни пукнатини, нарушени връзки между фасадните носещи стени и вътрешни носещи стени, два паднали комина, разрушена част от покривното пространство/, както и че сградата е с намалена носеща способност, поради което не е годна за обитаване до извършване на възстановителните СМР. Така определената оценка и конструктивно становище изготвени в административното производство не са оспорени от настоящия жалбоподател.

С решението по протокол № 1 от 11.02.2013 година, в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 1423 МКВП при МС е отказала да предостави на жалбоподателя възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012 година, поради несъответствие с изискванията на Правилника за организацията и дейността на МКВП при МС, а именно налице е текущ ремонт по смисъла на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС, като към него са приложени мотиви за направения отказ.

По делото са приети инвестиционен проект, количествено – стойностна сметка, два броя обяснителни записки и два броя фактури удостоверяващи плащане по проект укрепване на жилищна сграда на адреса на пострадалата жилищна сграда, с оглед предприети действия от жалбоподателя за конструктивно укрепване на жилищната сграда.

Пред настоящата съдебна инстанция е прието основно и допълнително заключение по извършена съдебно – техническа – оценителна експертиза от вещото лице инженер Д.И.Н., от което се установява, че причинените вреди са общо в размер на 11 840.65 лева /подробно описани по пера и размери/, като представляват „основен ремонт“, тъй като е нарушена конструкцията на сградата /носещи тухлени стени, преминаващи пукнатини по цялата ширина, дървена

покривна конструкция/, поради което не е годна за обитаване, съответно не са налице минимално необходимите битови условия за обитаване на сградата. Така даденото заключение настоящия съдебен състав го кредитира, като обективно, компетентно и кореспондиращо с приложените към административната приписка писмени доказателства и представените в хода на делото такива от страна на жалбоподателя.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК достигна до следните правни изводи:

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Законът за защита при бедствия /ЗЗБ/ урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява и чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане МКВП при МС, взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

За да се произнесе по искането, с което е сезиран, органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от кмета на общината. Безспорно е, че жилищната сграда на жалбоподателя е конструктивно неустойчива и в тази връзка е становище на комисията извършила оглед на сградата на 14.07.2012 година, видно от приетите по делото протокол от 23.07.2012 година, експертна оценка и конструктивно становище /виж лист 12 – лист 19/, което се подкрепя и от приетото по делото основно и допълнително заключение по извършената съдебно – техническа – оценителна експертиза, а именно конструктивни изменения на носещи тухлени стени, преминаващи пукнатини по цялата ширина, дървена покривна конструкция, поради което не е годна за обитаване, съответно не са налице минимално необходимите битови условия за обитаване на сградата и е налице реална опасност за нейното ползване, съответно за живота и здравето на обитателите. Според чл. 33, ал. 1, т. 4 и ал. 2 от Закона за защита при бедствия (ЗЗБ) всяко физическо лице има право на неотложна и възстановителна помощ, които се предоставят при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Неотложната помощ се организира, осигурява и предоставя от кметовете на общините и включва: изхранване и временно настаняване на пострадалите лица, домашните и селскостопанските животни, раздаване на облекло и битово имущество на пострадалите лица, предприемане на други необходими мерки - чл. 55, ал. 2 ЗЗБ.

Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени по реда на чл. 54, ал. 6 от Правилникът за организацията и дейността на Междуправителствена комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет. С разпоредбите на чл. 29, ал. 2 и ал. 3 са установени две съществени правила за допустимостта и размера на възстановителната помощ: а) според чл. 29, ал. 2 предоставената за всеки обект помощ се определя в зависимост от претърпените вреди в размер, осигуряващ минимално необходимите битови условия на лицата по чл. 26, ал. 2 (собствениците на законно построени и единствени жилища или лицата, които имат учредено вещно право на ползване на тези жилища) и б) а според чл. 29, ал. 3 не се предоставя възстановителна помощ за текущ ремонт по смисъла на т. 43 от § 5 от Закона за устройство на територията (ЗУТ). Към тези правила следва да бъдат прибавени и легалните дефиниции на минимално необходимите битови условия по чл. 29, ал. 2 и на текущ ремонт по чл. 29, ал. 3. Според § 1 (допълнителна разпоредба) на ПОДМКВПМС по смисъла на правилника „минимално необходими битови условия“ е жилище, в което има едно жилищно помещение, кухня или кухненски бокс, баня-тоалетна и едно складово помещение и няма опасност за здравето и живота на гражданите, а според § 5, т. 43 ДР на ЗУТ „текущ ремонт“ на строеж е подобряването и поддържането в изправност на сградите, постройките, съоръженията и инсталациите, както и вътрешни преустройства, при които не се засяга конструкцията на сградата и не се извършват дейности като премахване, преместване на съществуващи зидове и напрана на отвори в тях, когато засягат конструкцията на сградата.

С оглед на тези легални дефиниции по чл. 29, ал. 2 и ал. 3 ПОДМКВПМС имат следното съдържание: а) предоставената за всеки обект помощ се определя в зависимост от претърпените вреди в размер, осигуряващ на лицата по чл. 26, ал. 2 жилище, в което има едно жилищно помещение, кухня или кухненски бокс, баня-тоалетна и едно складово помещение и няма опасност за здравето и живота на гражданите (чл. 29, ал. 2) и б) не се предоставя възстановителна помощ за подобряването и поддържането в изправност на сградите, постройките, съоръженията и инсталациите, както и вътрешни преустройства, при които не се засяга конструкцията на сградата (чл. 29, ал. 3).

С оспорваното решение МКВПМС е отказала на жалбоподателя възстановителна помощ, като се е съобразила само с остойностените щети, без да се задълбочи в това, че по жилищната сграда и самото жилище на оспорвания има нарушаване на конструктивната цялост – носещи тухлени стени, преминаващи пукнатини по цялата ширина, нарушена дървена покривна конструкция, които безспорно представляват по смисъла на § 5,

т. 42 ДР на ЗУТ „основен ремонт“ на строеж е частично възстановяване и/или частична замяна на конструктивни елементи, основни части, съоръжения или инсталации на строежа, както и строително-монтажните работи, с които първоначално вложени, но износени материали, конструкции и конструктивни елементи се заменят с други видове или се извършват нови видове работи, с които се възстановява експлоатационната им годност, подобрява се или се удължава срокът на тяхната експлоатация. В случая не е изследван въпроса, до каква степен жилището е годно за ползване, до каква степен се повлиява от конструктивните деформации на сградата и дали, по отношение на жалбоподателя е приложима разпоредбата за „текущ“ или „основен“ ремонт. Липсва изследване дали се удовлетворява изискването на чл. 29, ал. 2 ПОДМКВПМС - да осигури на жалбоподателя едно жилищно помещение, кухня или кухненски бокс, баня-тоалетна и едно складово помещение и да няма опасност за неговото здраве и живот, при положение, че не е взето под внимание от административния орган конструктивното състояние на жилищната сграда, което установява противното. Липсват мотиви, които да съдържат фактически и правни основания за отказа възстановителната помощ да бъде в съответствие с конструктивните деформации и до каква степен те засягат жилището на жалбоподателя. Изводите на административния орган не се подкрепят от доказателствата по делото и не са обсъдени материалните предпоставки по чл. 29, ал. 2 от ПОДМКВПМС.

Поради това този отказ е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на процесуалното изискване решенията на изпълнителната власт да бъдат мотивирани, т.е. да съдържат кратко изложение на фактическите и правни основания за тяхното издаване. Правилото на чл. 30 от ПОДМКВПМС не може да изключи този принцип, защото правилникът е подзаконов нормативен акт и не само че не изключва, но дори трябва да бъде съобразен с по-висшия по степен нормативен акт, а когато му противоречи, съдът е длъжен да приложи по-висшия по степен нормативен акт. Затова правилото на чл. 30 от ПОДМКВПМС следва да се разбира като допълващо правилото на чл. 59, ал. 2 от АПК за съдържанието на административните актове (решенията на органите на изпълнителната власт).

Възприетите от МКВПМС критерии за определяне размера на възстановителната помощ, освен че не са съобразени с чл. 29, ал. 2 от ПОДМКВПМС, не са съобразени и с принципа на истинността на административното производство, така както е регламентирано в чл. 7 от АПК. Решението на МКВП следва да се отмени и да се върне на административния орган за произнасяне по дължимата възстановителна помощ въз основа на правилото по чл. 29, ал. 2 от ПОДМКВПМС.

Относно разноските:

С оглед изхода от спора е основателно искането за присъждане на направените съдебни разноски, които са в общ размер на 170.80 лева, от които 10 лева платена държавна такса, 0.80 лева платена държавна такса за преписи от делото и 160.00 лева платено възнаграждение за вещо лице, за които следва да се осъди ответната страна.

По отношение на направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя адвокат Н.Х. *** за присъждане на адвокатско възнаграждение на нея при условията на чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата с оглед изхода на спора е основателно, поради което следва да се осъди ответната страна да ѝ заплати сумата от 300.00 лева на основание § 1, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК настоящия съдебен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решението по протокол № 1 от 11.02.2013 година, в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 1423 на Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет, с което на М.С.Т. *** е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане и възстановяване, във връзка с последици от природното бедствие станало на 22.05.2012 година, като незаконосъобразно.

ВРЪЩА делото като преписката за ново разглеждане и произнасяне на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет, която с мотивирано решение да реши въпроса по същество по реда на чл. 29, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет.

ОСЪЖДА Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет да заплати на М.С.Т. *** направените съдебни разноски по делото в размер на 170.80 /сто и седемдесет лева и осемдесет стотинки/.

ОСЪЖДА Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет да заплати на адвокат Н.Й.Х. – Й. ***/5 адвокатско възнаграждение в размер на 300 /триста/ лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: /п/